

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (30)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ÜFLE NÂYI SUSMASIN

Turâbından kopar kopmaz feryâdı nefes nefes
Ah der fanidir şu Dünya der beden ruha kafes
Üfle nâyı susmasın ses belki buz nefsim erir
Kalbe binler şevk verir ah döner ebed'e heves

AŞK DENİLEN ŞEY!..

Tarifi mümkün müdür şu aşk denilen şeyin
Ne isterseniz deyin ama bir irdeleyin
Kimini yutmuş mecaz kiminde gizlenmiş haz
Vereni bilsek biraz âtıl kalmasın beyin

ESMA VE TECELLİ

Güneşler gibi bil esmâ, tecelli o camdan değil
0'na yaklaş 0'nu anla güzellik insandan değil

RİYAKÂR

Feryâdı perde etmiş yüzünün karasına
Ah çığırtkan göz dikmiş milletin parasına
Güya kendisi âdil gör hırsıza muâdil
Tek var'ı yalancı dil dalmış halk arasına

ENEYİ YIRT

Nef's bedende mahpus etmiş çık kurtul kûşe-i şerden
Din-i mübin-i İslama gör darbeler aynı yerden
Eneyi yırt hüve göster Allah de hû de geç serden
Din-i mübin-i İslam'a darbeler hep aynı yerden

BENDEN

Gör firkatı cânâ nedür zehri nuş isteme benden
Dü çeşmim gör dü çeşmedür tevahhûş isteme benden
Firkat ki an'dan beterdür nakd-i hûş isteme benden
Dü çeşmim gör dü çeşmedür tevahhûş isteme benden

İLAHİ

0 var eder ise varsın ah ne varsın ne de yarsın
Şol nefise mi uyarsın aşk bu değil bil a gönül
Hû hû de rahmeti sarsın gayri firaktan yanarsın
Gölgeleri mi sararsın aşk bu değil bil a gönül

AŞK

Yalan!. bilmeden sevilmez hele otur aşkı anma
Evvel tahsil eyle nedir gayri ânı hiç var sanma
Bak gördürülen gözüne gördüren kim murâd nedir
Dahi kalb ne sevmek nedir belki perdedir aldanma
Var etmese sen de yoktun yoktan yoka aşk yok kanma
Var edeni bul da anla aşk onadır boşa yanma

ÖNSEZİ!...

Cehaletim vardır benim çok görmeyin bu önsezi
Şu meydanda gavurların tarakta olmasın bezi
Kim oteli revr eyledi niçün aldı gazlı bezi
Devlet tokatı yiyenin ağrısına analjezi
Vatandaş mı verdi gazı galeyana geldi gezi
Çengileri kim gönderdi öttü bembölü diyezi
Sanki kurgu anamnezi buyur şimdi anestezi
Sanki bizden yardımcı var kiminin uzmanlık tezi
Parçaları birleştirip çıkarsak gayri sentezi
Burnundan soluyor millet yetişti artık fantezi

Söylemiştim cahilim ben çok görmeyin bu önsezi

AŞKIN VAKTİ

Aşkın vaktini sordum ah öğrendim beş vakit
Ta ruhlar aleminde yapılmış hem bu akit
Huşu ile doğrulsa her mümin o makama
Meftun ya gönül kâm'a def'aten huzur nakit

VİCDANINI GÖR

Hırs'ı inad'ı değil vicdânını gör âdem
Unuttun hep onu sen ah sırra bastı kadem
Gonca mısın hâr mısın pis nefesine yar mısın
Söylesem duyar mısın kulak takılmış madem

NEFİS

Men değilem gargaşacı bilesin kim nefstür o
Zata içte tuzak kuran şeytan'çün enfestür o
Kimi kendisi zanneyler içte gizli köpeği
Gem vurmayan köpek olur ah ne mülevvestür o

AĞLIYOR

Ağlar gölgeye şu adem sevinsin bâki güneş
Bekâ veren kavuşturur ahbab eş cümle kardeş
Âyine kılmış cümlesin ah esma'çün tecelli var
Tüm kâinat âdeme yar Allah der yakmaz ateş

GÖNÜL

Yakıyorken nâr-ı firkat yan gönül
O geçen mâziyi artık an gönül
Sana senden de yakın kudreti gör
O hakîmdir o kerim dayan gönül

GÖNLÜM

Yine cevr-i yâre düşmüş yine pâre pâre gönlüm
Nice çekti yar elinden nicedür avâre gönlüm
Soracak olursa aşktan de bi çâre yâre gönlüm
Nice çekti yar elinden nicedür avâre gönlüm

ALLAH DİYEREK

Şu gönüller ne çeker âh diyerek
Kimi dem âh kimi eyvâh diyerek
Ne için geldi ki canlar a gönül
Hu deyip gül hu hu Allah diyerek

HİLEKÂR

Göremez zerre-i nûrun hilekar
Bilemez kim ne zarardır ne zarar
Yanacak üç günü'çün ah ne çıkar
O heves nar o nefes nar neşe nar

ÂMA MIDIR?

Âmâ mıdır cümleliz ey cemaat vü firka
Bin kir dolu vitrinde zatın giydiği hırka
İz'âna mani ki göz istiskal etti millet
Süsü kirletmiş sîret alâmetifarîka

KEMÂLÂT KİMİN

Acz u fakr içre yaratmış gör ânın kudretini
İz'an et kemâlât kimün yık benlik fetretini
Olma şol aciz kulların elde puluna köpek
Kemâl zâtında sevilür geç camdan elin öpek

KAVUN

İştahını anladı yardıma koştı kavun

Ben bilimsel çağdaşım diyerek biraz avun
Safsatayı yutturan rezil küffarı savun
Adam gibi bir baksan arkasında firavun

EZAN

Birden gelir ol cânipten kalpleri titreten ses
Susar pis nef's binbir şevkle parçalanıp da kafes
Uçar gönül en güzele kör benlikten kurtulup
Bir yol bulup geçer tenden ah ruha çıkar nefes

OSMANLI VE MUSİKİ

Osmanlı'dan tecerrüd hem geçmişe reddiye
Mûsıkî öğrenmeye yüzün var mı itrî'ye
Hadi git kanto dinle hem çağdaş ol hem zârif
Mûsıkîme dokunma incinir hacı Arif

FERYAD

Sustu nâyî bastırdı gam şol neyin feryâdını
Aşk mı zâyî şikeste cam etmedi yar yâdını
Ne bir ışık ne bir nefes ne hoş ses var târümâr
Bir ah-u zâr nağme-i bâr giryan dedi adını

İZ'AN

Ömür geçti vakit az hâlâ saz neşve vü naz
İz'an da elzem biraz geçmese Rabbe niyaz
Nefis susmaz illâ haz itiraz ha itiraz
İz'an da elzem biraz kaçmasa Rabbe niyaz